

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกประเภทหรือชนิด มีหน้าที่กระทำการเกี่ยวกับการเก็บและการใช้วัตถุดิบ พืช วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด และวัตถุดิบที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสง หรือเสียง ซึ่งเป็นอันตรายในการปฏิบัติงาน กับวิธีการป้องกัน และเครื่องป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คนงาน ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในหมวดที่ ๑๓ แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๕ ต้องแยกอาคารที่มีการผลิตหรือใช้วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ ให้เป็นเอกเทศ โดยต้องอยู่ห่างจากที่พักอาศัย หรือเตาไฟ หรือที่เก็บสินค้าต่าง ๆ และอาคารอื่น และต้องดูแลรักษาอาคารดังกล่าวให้อยู่ในสภาพมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน

ข้อ ๕๐ ต้องแยกเก็บวัตถุดิบ พืช วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุดิบที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ให้เป็นระเบียบแยก

ห่างจากกัน และเป็นสัดส่วนต่างหาก โดยจะต้องปิดกุญแจห้องเก็บทุกครั้ง หลังจากที่ไม่มีการปฏิบัติงานในห้องนั้นแล้ว

ข้อ ๕๑ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันและกำจัดอากาศเสียในห้องเก็บและห้องปฏิบัติงานอันเกี่ยวกับวัตถุพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรืออาจทำให้เกิดฝุ่นละอองอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะป้องกันมิให้อากาศที่ระบายออกจากห้องมีค่าความเข้มข้นเกินกว่ามาตรฐานความปลอดภัยจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินของผู้อื่นหรือเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ กับต้องดูแลรักษาให้ห้องต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสมแก่งานนั้น ๆ

ข้อ ๕๒ ต้องไม่ให้วัตถุพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด วัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือวัตถุที่ระเหยเป็นไอได้ง่าย อยู่ใกล้เตาไฟ หม้อน้ำ ท่อไอน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง บริเวณที่อาจมีการเกิดประกายไฟ หรือในที่ซึ่งมีอุณหภูมิสูง

ข้อ ๕๓ ต้องจัดทำป้ายสัญลักษณ์และเครื่องหมายและข้อความคำเตือนต่อไปนี้

(๑) สัญลักษณ์และเครื่องหมายแสดงสิ่งต้องห้ามสำหรับอาณาบริเวณเฉพาะส่วนตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ ๑

(๒) สัญลักษณ์และเครื่องหมายสำหรับอาณาบริเวณที่ต้องใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ ๒

(๓) สัญลักษณ์และเครื่องหมายเตือนภัยของอาณาบริเวณเฉพาะส่วนตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ ๓

(๔) สัญลักษณ์และเครื่องหมายฉุกเฉิน ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ ๔

ทั้งนี้ โดยให้ติดป้ายสัญลักษณ์และเครื่องหมายในข้อ ๑ ถึง ข้อ ๔ ในขนาดที่เหมาะสมไว้ให้เห็นอย่างเด่นชัดหน้าทางเข้าออกของอาณาบริเวณที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์และเครื่องหมาย และต้องควบคุมดูแลคนงานหรือผู้ที่เข้าไปในอาณาบริเวณดังกล่าว ปฏิบัติตามคำเตือนนั้นอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๕๔ ต้องดูแลรักษามิให้มีการรั่วไหลของวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ออกมาจากเครื่องจักรหรืออุปกรณ์อื่นใดที่ใช้ในการผลิต บรรจุ แปรสภาพ แยก หรือผสมปรุงแต่ง

ข้อ ๕๕ ต้องทำความสะอาดเครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เกี่ยวข้องกับวัตถุที่อาจเป็นอันตรายชนิดใดชนิดหนึ่ง ก่อนใช้งานกับวัตถุอย่างอื่นทุกครั้งเพื่อป้องกันมิให้เกิดปฏิกิริยาเคมีของสารต่างชนิดกัน

ข้อ ๕๖ ต้องดูแลรักษาท่อและส่วนประกอบของท่อส่งวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่มีการแตก ร้าว รั่วซึม ชำรุด หรือเกิดการไหลย้อนกลับ ท่อส่งต่างชนิดกัน ต้องทาสี หรือทำเครื่องหมายแสดงความแตกต่างไว้อย่างชัดเจน ในกรณีท่อส่งวัตถุที่อุณหภูมิสูงกว่า ๘๐ องศาเซลเซียส ต้องมีฉนวนกันความร้อนหุ้ม และต้องติดตั้งในลักษณะที่จะไม่ทำให้เกิดการชำรุดเสียหายโดยจะต้องไม่ตั้งอยู่ใกล้เตาไฟ หม้อน้ำ ท่อไอน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง เครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้า หรือส่วนของเครื่องจักร ที่มีประกายไฟฟ้าหรือบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงกว่าปกติ

ข้อ ๕๑ ต้องดูแลรักษาลิ้นเบตบด (VALVE) ต่าง ๆ มิให้มีการรั่วซึม และต้องมีเครื่องหมายแสดงทิศทางการเปิดหรือปิดของลิ้นไว้ด้วย การเปิดและปิดลิ้นต้องปฏิบัติไปตามลำดับ ต้องมีกลไกควบคุมเพื่อมิให้เกิดอันตรายขึ้นได้

ข้อ ๕๒ ภาชนะบรรจุวัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุติดไฟได้เอง วัตถุมีพิษ วัตถุกัดกร่อน วัตถุระคายเคือง หรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่ละชนิดต้องแยกเก็บเป็นสัดส่วน และต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดทำสัญลักษณ์และเครื่องหมายปิดหรือพิมพ์ไว้ที่ภาชนะบรรจุทุกชิ้น โดยให้ตรงตามคุณสมบัติเป็นจริงของวัตถุนั้น ๆ ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ ๕

(๒) ต้องจัดทำสัญลักษณ์และเครื่องหมายปิดหรือพิมพ์ไว้ที่ภาชนะบรรจุที่ใช้ในการขนถ่าย

วัตถุดังกล่าวออกนอกบริเวณโรงงานตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศรายการที่ ๖

ทั้งนี้โดยติดป้ายสัญลักษณ์และเครื่องหมายในข้อ ๑ ถึงข้อ ๒ ในขนาดที่เหมาะสมให้เห็นอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๓ ภาชนะบรรจุหรืออุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ต้องเป็นแบบที่แข็งแรง ทนทาน ปลอดภัยในการใช้งาน และต้องเป็นแบบที่เหมาะสม หยิบยกหรือขนย้ายได้ด้วยความปลอดภัย หลังจากใช้งานแล้วทุกครั้งภาชนะบรรจุที่ไม่ต้องการใช้ให้ทำลายเสีย ห้ามนำไปบรรจุวัตถุสิ่งของอื่น ๆ

ข้อ ๖๐ ภาชนะที่บรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ หรือวัตถุที่ระเหยเป็นไอได้ง่ายต้องปิดฝาอย่างสนิทมิดชิด

ข้อ ๖๑ ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด และวัตถุเคมีชนิดที่เป็นของเหลวที่มีขนาดของภาชนะบรรจุตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ต้องสร้างเขื่อนหรือกำแพงคอนกรีตโดยรอบให้มีขนาดที่สามารถจะกักเก็บปริมาณของวัตถุดังกล่าวได้ทั้งหมด เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด และวัตถุเคมีนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีเมื่อเกิดเหตุวิบัติแก่ภาชนะดังกล่าวและต้องจัดให้มีวัตถุหรือเคมีภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการระงับหรือลดความรุนแรงของการแพร่กระจายได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอในกรณีที่ภาชนะบรรจุนั้นตั้งอยู่ในที่โล่งแจ้ง ต้องมีสายล่อฟ้าให้เป็นไปตามหลักวิชาการและภาชนะบรรจุที่อาจเกิดประจุไฟฟ้าสถิตย์ได้ในตัวต้องต่อสายดิน

ข้อ ๖๒ ภาชนะที่บรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ หรือถึงปฏิกิริยาภายใต้ความดันต้องสร้างให้ได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยต่างๆ เช่น ลิ้นนิรภัย (SAFETY VALVE) จานนิรภัย (BURSTING DISC) ปลั๊กหลอมละลาย (FUSIBLE PLUG) ฯลฯ ครอบถ้ว้นสามารถใช้งานได้อย่างปลอดภัย

ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกดังกล่าวที่ผ่านการใช้งานตามระยะเวลาที่มาตรฐานกำหนด ต้องจัดให้มีการตรวจทดสอบสภาพความปลอดภัยโดยวิศวกรเครื่องกล ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ส่งรายงานการตรวจทดสอบตามหลักวิชาการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่รับผลิตของของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อ ๖๓ การทำลายหรือปฏิบัติกับภาชนะบรรจุรวมทั้งเศษเหลือของวัตถุ มีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมกับวัตถุชนิดนั้น ๆ ห้ามมิให้มีการทำลายวัตถุอันตรายเหล่านั้น ในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินของผู้อื่น หรืออนามัยของบุคคล

ข้อ ๖๔ ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสงหรือเสียง ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่สวมเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ และต้องดูแลรักษาเครื่องป้องกันอันตรายดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา

ข้อ ๖๕ ต้องจัดให้มีการอบรม แนะนำชี้แจงคนงาน ให้เข้าใจถึงเหตุอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้นได้ของงานต่าง ๆ ที่ตนปฏิบัติอยู่ ตลอดจนอธิบายให้รู้ถึงวิธีระมัดระวังป้องกันอันตรายและการใช้มาตรการการแก้ไขข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้ในทันทีด้วย

ข้อ ๖๖ ต้องไม่ยอมให้ผู้ที่ไม่มีความรู้โดยตรง หรือผู้ซึ่งไม่เข้าใจถึงอันตรายของการปฏิบัติงานทำงานที่อันตรายโดยลำพัง

ข้อ ๖๗ ในกรณีที่คนงานต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายต่อผิวหนังหรือร่างกาย ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน (SAFETY SHOWER) ที่ล้างตาฉุกเฉิน (EYE BATH) ตาม

ความจำเป็นและเหมาะสม สำหรับทำความสะอาดร่างกายขั้นต้นเมื่อสัมผัสกับวัตถุ
ดังกล่าวนี้

ข้อ ๖๔ ต้องให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุมพิษ วัตถุเคมี วัตถุ
ไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ทำความสะอาดร่างกายหลังจาก
เสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน กับต้องให้มีการตรวจสุขภาพของคนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยว
กับวัตถุอันตรายดังกล่าว อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และให้จัดทำบันทึกไว้

ข้อ ๖๕ ต้องไม่ให้มีการรับประทาน อาหาร น้ำ หรือเครื่องดื่ม ในบริเวณ
ที่ปฏิบัติงานที่เก็บ ซึ่งมีการปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุมพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุ
ระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ทั้งนี้ นอกเสียจากจะได้กระทำในห้องอาหาร
หรือโรงอาหารอย่างถูกต้องตามสุขลักษณะอนามัยโดยเฉพาะ และก่อนรับประทาน
อาหาร ต้องให้ผู้ปฏิบัติงานล้างมือล้างหน้าเสียก่อน และหลังจากเลิกงานแล้วต้อง
ทำความสะอาดร่างกายทุกครั้ง

ข้อ ๖๖ ต้องไม่ให้มีการพักอาศัยอยู่ภายในอาคารที่มีการเก็บ, ผลิต หรือ
ใช้วัตถุมพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดหรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายอื่น

ข้อ ๖๗ ในการซ่อมเครื่องจักรต่าง ๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานอาจได้รับอันตราย
จากวัตถุมพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย ต้อง
ใช้ผู้ที่มีความชำนาญในการปฏิบัติงานนั้น ๆ โดยเฉพาะ และต้องสวมเครื่อง
ป้องกันอันตรายตามความจำเป็นและเหมาะสมในการซ่อมต้องหยุดเครื่องจักรส่วน
อื่นที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายได้ และให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน
ออกจากบริเวณนั้น

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานต้องหยุดงานส่วน
นั้น ๆ ทันที คนงานซึ่งไม่มีความชำนาญแก้ไขต้องออกจากบริเวณนั้นโดยด่วน
และจัดให้มีการแก้ไขหรือระงับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยว
ข้องกับการปฏิบัติงานสวมเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๓ โรงงานที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด
หรือวัตถุเคมีที่อาจเป็นอันตรายต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติ วิธีใช้ วิธี
ป้องกันอุบัติเหตุ วิธีเก็บรักษา ข้อควรปฏิบัติและรายละเอียดอื่น ๆ ของวัตถุ
ดังกล่าวตามแบบและวิธีการของกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนดให้แก่กรมโรงงาน
อุตสาหกรรมทุกงวด ๔ เดือน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุ
มีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายต้องจัดทำมาตรการ
เพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการระงับเหตุอันตรายหรือระงับอัคคีภัย โดยให้จัดทำ
ป้ายเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ตามมาตรฐานสากลแสดงให้ทราบถึงระดับความ
ไวไฟ ระดับอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของวัตถุเหล่านั้นขณะลุกติดไฟหรือระดับ
ความรุนแรงต่อปฏิกิริยาหรือรายละเอียดอื่น ๆ เช่น วัตถุดังกล่าวนั้นสามารถใช้
น้ำดับไฟได้หรือไม่ ให้แผ่นป้ายมีขนาดใหญ่พอสมควรติดหรือแขวนไว้ด้านหน้า
บริเวณที่มีการเก็บหรือใช้วัตถุอันตรายดังกล่าว "

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๐

ประมวล สภาวสุ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รายละเอียดแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2530)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512

ลงวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2530

รายการที่ 1
สัญลักษณ์และเครื่องหมาย
แสดงสิ่งต้องห้าม สำหรับอาณานิคมเฉพาะส่วน

 ห้ามดื่ม	 ห้ามสูบบุหรี่
 ห้ามเดินผ่าน	 ห้ามเข้า
 ห้ามจุดไฟ	 ห้ามใช้น้ำดับไฟ

รายการที่ 2
สัญลักษณ์และเครื่องหมาย
สำหรับอาณานิคมที่ต้องใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

ต้องสวมหมวกนิรภัย

ต้องสวมเครื่องช่วยหายใจ

ต้องสวมแว่นตา

ต้องสวมเครื่องป้องกันเสียง

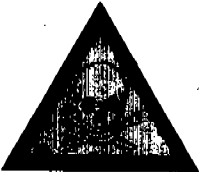
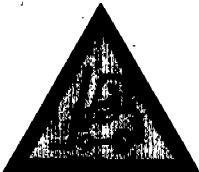
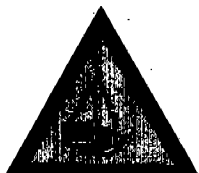
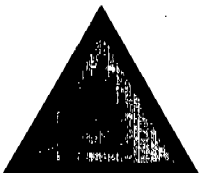
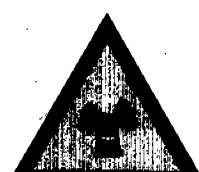
ต้องสวมถุงมือ

ต้องสวมรองเท้า

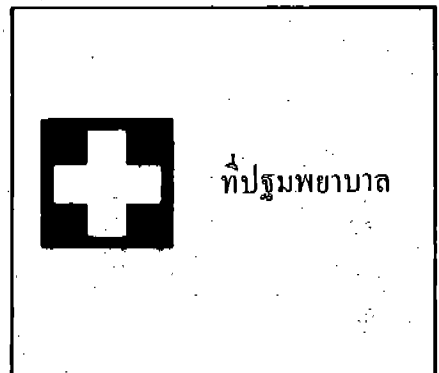
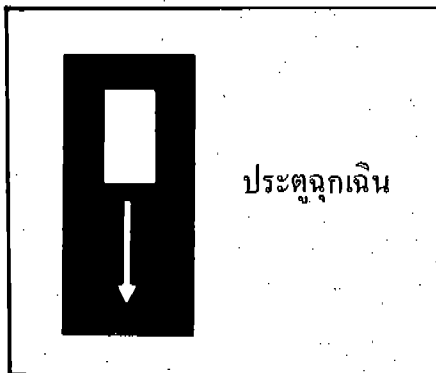
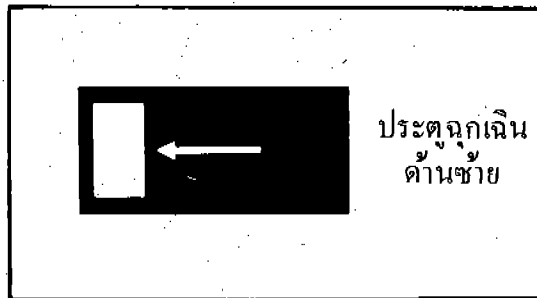
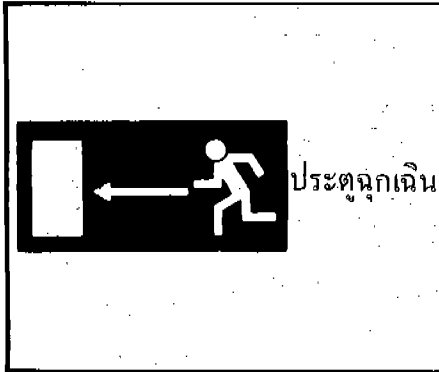
รายการที่ 3

สัญลักษณ์และเครื่องหมายเตือนภัยของอาณานิเวศเฉพาะส่วน

 วัตถุมีพิษ	 ระวัง ! รถยก
 สารที่ก่อให้เกิด การระเบิด	 ระวัง ! ของหนักข้างบน
 สารติดไฟ	 อันตราย ! กระแสไฟฟ้า
 สารกัดกร่อน	 อันตราย !
 สารที่ก่อให้เกิด การติดไฟ	 อันตราย ! สารกัมมันตรังสี

รายการที่ 4

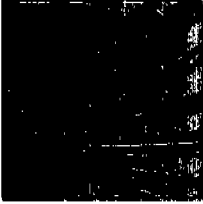
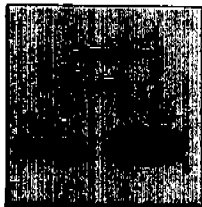
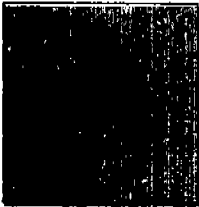
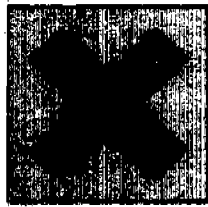
สัญลักษณ์และเครื่องหมายฉุกเฉิน

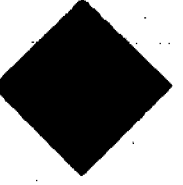
รายการที่ 5

สัญลักษณ์และเครื่องหมาย

สำหรับฉลากที่ต้องปิดหรือพิมพ์ไว้บนภาชนะบรรจุเคมีภัณฑ์

	สารที่ก่อให้เกิดการระเบิด		วัตถุมีพิษ
	สารติดไฟ		สารกัดกร่อน
	สารที่ก่อให้เกิดการติดไฟ		สารอันตราย

สัญลักษณ์และเครื่องหมายปิดหรือพิมพ์ไว้ที่ภาชนะบรรจุที่ใช้ขนถ่าย ฯ

สัญลักษณ์และเครื่องหมาย	ลักษณะของธาตุหรือสารประกอบ	คุณสมบัติ
	สารที่ก่อให้เกิดการระเบิด สารจุดระเบิด สารติดไฟ ดอกไม้เพลิงและสารที่คล้ายกัน	เกิดการระเบิดและลุกไหม้ได้เมื่อมีความร้อน ถูกกระแทกและถูกบดอัด
	แก๊สอัดภายใต้ความดัน	ระเบิด ลุกไหม้เป็นอันตรายและเป็นพิษต่อสุขภาพ เมื่อถูกความร้อน ถูกกระแทกและถูกบดอัด
	ของเหลวติดไฟ	ระเบิด ติดไฟลุกไหม้ได้และให้ความร้อนอย่างรวดเร็ว อันตรายอย่าปล่อยลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง
	ของแข็งติดไฟ	อันตรายลุกไหม้ และให้ความร้อน
	สารติดไฟได้เอง	หากรั่วไหลหรือภาชนะบรรจุแตก อาจก่อให้เกิดการระเบิดและลุกไหม้ได้ ทำปฏิกิริยาอย่างรุนแรงกับน้ำ
	สารเมื่อสัมผัสกับน้ำจะก่อให้เกิดสติไฟออกมา	หากรั่วไหลก่อให้เกิดการระเบิด ลุกไหม้เป็นอันตราย ทำปฏิกิริยาอย่างรุนแรงกับน้ำ
	สารที่ก่อให้เกิดการติดไฟหรือ สารที่ทำให้สารอื่นติดไฟได้ โดยให้เกิดออกซิเจน สารออกซิไดซ์	ระเบิดลุกไหม้เมื่อเกิดการรั่วไหล ทำปฏิกิริยา รุนแรงกับสารติดไฟอื่น ๆ หากแตกหรือรั่วไหล ก่อให้เกิดการระเบิดลุกไหม้ และให้สารพิษ ที่ก่อให้เกิดอันตรายได้ อย่าปล่อยลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง
	วัตถุมีพิษ	สารพิษ ห้ามสูดดม รับประทาน และถูกผิวหนัง อย่าปล่อยลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง เมื่อเกิดไหม้ไฟ ก่อให้เกิดอันตราย
	เชื้อโรคร้ายหรือสารที่นำรังสี	หากสูดดม รับประทานและถูกผิวหนัง ก่อให้เกิดโรคได้ หากปล่อยลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง ทำให้เกิดโรคระบาด
	สารกัมมันตรังสี	ให้รังสีอันตราย
	สารกัดกร่อน	ก่อให้เกิดการกัดกร่อน เมื่อหกรั่วไหลจะเกิดระเบิดและติดไฟได้ เกิดปฏิกิริยาอย่างรุนแรงกับวัตถุอันตรายอื่น ห้ามปล่อยลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง